

40. Truyền Bá Phúc Âm Là ... Để Lại Một Di Sản Thuộc Linh

Một Cuộc Sống Được Định Hình Bởi Đấng Christ

Cha tôi là một bậc thầy về việc xây dựng một di sản thuộc linh về tiếp cận cộng đồng cho thế hệ tương lai. Tôi sẽ không bao giờ quên bài học mà ông dạy tôi vào Lễ Giáng Sinh năm 1968. Khi đó tôi chỉ là một đứa trẻ 7 tuổi.

Mẹ tôi bị ốm nặng vì một chứng bệnh về thận rất nguy hiểm. Cha tôi đang làm thêm tại Western Auto để trả món nợ y tế gần 30,000 USD cho bà. Vào đêm trước lễ Giáng Sinh, tôi ở cửa hàng nơi cha tôi đang làm việc, khi đó tôi được gọi vào phòng phía sau. Ông hướng dẫn tôi cất vào xe một đồng đồ chơi mà ông được phép lấy từ phòng trưng bày.

Sau đó tôi với cha tôi trở về nhà mà vẫn băn khoăn về đồng đồ chơi. Khi đến khu nhà của chúng tôi, ông đi vòng qua nhà và dừng lại ở một căn nhà trên đường phía sau nhà tôi. Tôi sẽ không bao giờ quên vẻ mặt của người hàng xóm khi cha tôi đến cửa và thông báo với người mẹ trẻ là người gần đây vốn đã bị ngược đãi và bị chông bỏ, rằng Đức Chúa Trời vẫn chăm lo cho gia đình cô.

Cái nhìn trên gương mặt cô là vô giá. “Làm sao ông biết rằng tôi không thể mua đồ chơi?” Người mẹ trẻ nhận ra trong nước mắt rằng cô không bị Đức Chúa Trời bỏ rơi.

Thật sự là tôi vui khi lấy đồng đồ chơi đó xuống còn hơn cả khi mở đồ chơi của tôi vào sáng sớm hôm sau. Tôi không thể nhớ là tôi đã nhận được gì từ lễ Giáng Sinh đó, nhưng tôi không bao giờ quên những gì chúng tôi đã cho! Nó còn hơn cả một chiếc xe chở đầy đồ chơi. Nhờ có hành động cảm thông đó, chúng tôi trở thành những sứ giả của hy vọng. Và bây giờ đó chính là một di sản thuộc linh!

Một Tình Yêu Thương Được Định Rõ Bởi Mục Vụ

Tôi thường nghĩ rằng cha tôi là một người cô hủ và tách khỏi thế giới thực. Tôi đã nhận ra rằng ông không quan tâm về việc bắt kịp thời đại; ông chỉ quan tâm tới mọi người! Ông và Đức Chúa Trời dường như đã có một thỏa thuận. Cha tôi sẽ yêu thương đầy hy sinh và phục vụ nhu cầu của mọi người; cuối cùng sau đó Đức Chúa Trời sẽ biến đổi tâm lòng của họ và đưa dẫn họ đến với Ngài.

Ông có quan điểm về cuộc sống khác với hầu hết mọi người. Có ai lại trồng 600 cây cà chua không? Nghe có vẻ hơi điên rồ trừ khi họ là nông dân trồng cà chua! Ông ấy đã làm vậy cho tới khi bạn kinh nghiệm được phép màu trong cách tiếp cận mục vụ của ông. Khi những quả cà chua đã chín, cha tôi bỏ nhiều ngày đi thăm các sân bóng chày, và các khu vực công cộng mời mọi người đến thăm vườn của ông. Cuối cùng ông sử dụng niềm đam mê làm vườn ấy để tạo ra một cơ hội để thi hành mục vụ.

Ông đã đi nhiều vòng quanh vườn để giúp mọi người chọn cà chua và đậu bắp miễn phí, trong khi đó chia sẻ về những vấn đề quan trọng hơn liên quan đến đức tin, sự công chính, tình yêu thương và cuộc sống. Ông thậm chí còn mang những thùng cà chua đến các cửa hàng rau của địa phương mà không lấy tiền chỉ để chia sẻ một câu ngắn gọn để khích lệ và bày tỏ về tình yêu của Đấng Christ bằng những cách thiết thực, dù biết rằng họ sẽ bán những quả cà chua đó kiếm lời.

Một Di Sản Thuộc Linh Được Định Rõ Bởi Sự Cảm Thông

Khi cha tôi là John Wheeler, về với Chúa năm 2002, tôi thực sự bị xúc động bởi sự đáp ứng của cộng đồng địa phương. Hàng trăm người khóc than xếp hàng hơn chín tiếng để kể rất nhiều những câu chuyện về việc ông đã tác động đến đời sống của họ ra sao nhờ sống một cuộc đời với đức tin đích thực. Không ai trong số chúng tôi từng biết rằng ông đã trả hóa đơn tiền điện, mua trang thiết bị y tế, cung cấp cốc chén và quần áo, trả tiền thuê nhà và cung cấp rau quả cho những gia đình đang gặp khó khăn.

Cha tôi không hào nhoáng nhưng trung tín. Ông không phải là một ông già Nô-en (Santa Clause) được Đức Chúa Trời giao nhiệm vụ cung cấp nhu cầu cho mọi người. Ngược lại, giống như Đấng Christ ông yêu mến những tạo vật tốt đẹp nhất của Đức Chúa Trời – là con người. Một lần ông đã bảo tôi rằng nếu tôi kết bạn mỗi tuần một người bạn mới thì khi tôi chết đi, tôi sẽ là người đàn ông giàu có nhất trên thế gian này!

Thậm chí việc ông qua đời là câu trả lời của sự cầu nguyện. Hơn 10 năm qua chúng tôi đã cầu nguyện cho thành viên của hai gia đình đặc biệt đến với Đấng Christ. Chúng tôi đã cố gắng tìm mọi cách tiếp cận để truyền bá Phúc Âm. Trong 18 tháng cuối đời, cha tôi đã dùng bữa cùng với cặp vợ chồng này gần như mỗi sáng. Và như mọi khi, ông yêu thương họ một cách tích cực bằng cách minh họa một Đấng Christ đã sống lại thông qua những tiếng cười, sự khích lệ đúng lúc, cầu nguyện và sự cảm thông đích thực.

Cuối cùng sự kiện ngạc nhiên trong di sản thuộc linh mà cha tôi để lại xảy ra hai ngày trước lễ tang của ông khi chúng tôi có đặc ơn được thấy cặp vợ chồng 70 tuổi này tin nhận Đấng Christ! Tôi nhớ đã nghe họ nói khi đó rằng, “Có gì đó rất khác với mọi người nơi cha của cậu.” Chắc chắn là thế rồi!

Với một người cha như vậy, chẳng có gì ngạc nhiên khi tôi trở thành một giáo sư truyền bá Phúc Âm! Truyền bá Phúc Âm là một di sản thuộc linh được cha tôi trao lại.

Nguyên Tắc Kinh Thánh

Phục Truyền 34:7 nói về Môi-se rằng khi ông chết, “mắt người không lờn, sức người không giảm.” Khi đó ông không thể tiến vào Vùng Đất Hứa, vì ông biết rằng ông đang chuẩn bị cho Giô-suê và những người khác thi hành công việc của Đức Chúa Trời như những người đại diện cho sự công chính. Họ cuối cùng sẽ được thừa hưởng vùng đất. Giống như cha tôi đầu tư cho tôi và cho những người khác, thì Môi-se cũng đã làm tương tự như vậy với Giô-suê.

Một vài câu trong Kinh Thánh sau đó viết rằng, “Giô-suê, con trai của Nun, được đầy dẫy thần khôn ngoan, vì Môi-se đã đặt tay mình trên người; dân Y-sơ-ra-ên bèn vâng lời người và làm theo điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se” (câu 9).

Môi-se đã hiểu sự kêu gọi của ông còn hơn cả việc xây dựng danh tiếng của ông trên thế gian. Ông nhận ra rằng sự ban phước của ông cho Giô-suê và sự đầu tư của ông vào cuộc đời và chức vụ của Giô-suê sẽ tồn tại như một người thừa kế vượt hơn cả sự sống của ông trên thế gian. Đây là bằng chứng khi Môi-se chuyển giao cây quyền trượng tượng trưng cho quyền lãnh đạo cho Giô-suê. Khi làm vậy, Đức Chúa Trời đã đề cập nhiều lần sự ảnh hưởng của Môi-se cho dù ông đã qua đời.

“Môi-se, tôi tớ ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì ta ban cho các ngươi, y như ta đã phán cùng Môi-se ... Trót đời ngươi sống, sẽ chẳng ai chống cự được trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu.” (Giô-suê 1:2-3, 5)

Lời hứa này đã được làm trọn trong Giô-suê 6 khi Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào Vùng Đất Hứa bằng cách đánh chiếm thành Giê-ri-cô hùng mạnh. Sẽ không có những việc này nếu như không có những năm rèn luyện của Môi-se. Bằng cách bước đi cùng với Môi-se qua những thời khắc nguy hiểm ở trong nơi đồng vắng, Giô-suê đã học được rằng Đức Chúa Trời luôn luôn cung ứng cho dân sự của Ngài. Giống như Giô-suê đã được Môi-se hướng dẫn là phải coi trọng lời kêu gọi của Đức Chúa Trời và tin vào đường lối Ngài, thì cha tôi cũng dạy dỗ tôi như vậy. Kết quả sự lãnh đạo của Môi-se là sự khiêm nhường, đức tin, sự vâng lời, và một tình yêu thương sâu đậm với người khác của Giô-suê.

Di sản thuộc linh của đời sống một con người chẳng liên quan đến của cải của người đó. Mà di sản thuộc linh đó phải là niềm đam mê Chúa ban và tầm ảnh hưởng của người đó đã lan rộng tới những người mà ông quan tâm. Việc này còn hơn cả một tấm gương đơn thuần. Đó là thực hiện giấc mơ của một đời sống mà nó được nhân rộng lên qua hành động của các thế hệ kế tiếp! Di sản thuộc linh đó là một ao ước cháy bỏng gây ra ảnh hưởng đến thế gian cho Đức Chúa Trời!

Chúa Giê-su cũng sống và để lại một di sản thuộc linh. Ngài đã nhân rộng sự sống Ngài vào trong những người mang theo sứ điệp của Ngài đi khắp thế gian. Ngài hướng dẫn cho các môn đồ ở trong Ma-thi-ơ 4:19, “Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưới người.”

Thậm chí sau sự chết, sự sống lại và sự thăng thiên của Ngài, thì sự đầu tư cho các môn đồ để trở thành đá góc nhà chính là di sản thừa kế thuộc linh cho thế hệ tương lai.

Làm Thế Nào Để Truyền Lại Một “Di Sản Truyền Bá Phúc Âm”

1. Luôn Luôn Nhận Biết rằng Những Người Khác Đang Trông Xem

Mất cả cuộc đời để gây dựng danh tiếng và chỉ 10 giây thôi để phá hỏng nó! Di sản truyền bá Phúc Âm ra đời là vì lòng thương xót với người chưa được cứu. Bạn đừng bao giờ để cho những phản ứng và những hành vi tội lỗi phá hỏng sự ảnh hưởng của mình với gia đình và bè bạn. Có ai đó đã viết rằng: “Chính trực (integrity) là khi chúng ta tắt đèn và lúc đó chúng ta đang ở một mình.”

2. Những Di Sản Được Cố Ý Tạo Nên

Cha tôi có ao ước thiết tha về sự kêu gọi trở thành một Cơ Đốc Nhân và tìm cách tận dụng những khoảnh khắc để có thể dạy dỗ. Kết quả là ông trở thành một hình mẫu cho kiểu người mà ông muốn tôi và những người khác noi theo. Cách ông đối đãi với những công nhân xây dựng, bồi bàn, đồng nghiệp, hàng xóm, gia đình và bè bạn thật đáng ngạc nhiên. Ông cũng đối xử tương tự với những chính trị gia, luật sư cũng như khi đối đãi với những người say rượu trong một mục vụ giải cứu hoặc là người bị án tù. Địa vị xã hội của một người không bao giờ ảnh hưởng đến cách ông đối xử hoặc là làm giảm đi khao khát đáp ứng nhu cầu và ảnh hưởng đến đời sống của người khác vì Đấng Christ. Ao ước lớn nhất của ông là tạo ra sự khác biệt trong phạm vi ảnh hưởng của mình. Việc này chẳng bao giờ xảy ra một cách tình cờ!

3. Đừng Chỉ Nói Về Lời Chúa; Hãy Làm Theo Lời Chúa!

Phần này quay trở lại vấn đề trở thành một Cơ Đốc Nhân trung kiên ảnh hưởng đến mọi người mà Đức Chúa Trời đã đưa vào cuộc sống của bạn. Mọi người nói họ sẽ không tin vào lẽ thật mà chúng ta nói cho tới khi chúng ta sống theo lẽ thật đó. Giả sử rằng điều này là phù hợp với luận lý, thì nó chẳng cần thiết cho chúng ta noi gương theo cuộc đời và học theo những lời dạy dỗ của Đấng Christ sao? Đây là một cách để nói về tình yêu thương của Đức Chúa Trời theo Kinh Thánh, nhưng tốt hơn là khi mình họa tình yêu thương này bằng cách chăm sóc trước rồi chia sẻ sau.

4. Mọi Người Cuối Cùng Cũng Sẽ Có Một Di Sản Đời Đời

Liệu rằng di sản thuộc linh đời đời mà bạn để lại đằng sau là tích cực hay tiêu cực? Liệu di sản thuộc linh của bạn có được chuyển cho thế hệ mai sau, hoặc là sẽ nhanh chóng bị lãng quên?

Mỗi ngày, mỗi người bình thường cũng có thể tạo ra một sự khác biệt lâu dài bằng cách đơn giản là noi gương theo cuộc đời của Đấng Christ với những người nằm trong phạm vi ảnh hưởng của họ. Câu hỏi không phải là mọi người sẽ nói gì về bạn sau khi bạn qua đời; điều đó sẽ thường đem đến những cảm giác đau buồn trong chốc lát. Vấn đề thực sự là liệu niềm đam mê

truyền bá Phúc Âm và cảm thông với người chưa được cứu của bạn có sống mãi với những cá nhân mà bạn có ảnh hưởng đến trong cuộc đời bạn không.

5. Di Sản Thuộc Linh Của Bạn Sẽ Được Xây Dựng Từ Hôm Nay

Môi-se đã bắt đầu dạy dỗ Giô-suê rất sớm từ khi còn tạm trú tại Ê-díp-tô cho đến Vùng Đất Hứa. Vào thời điểm đó vẫn chưa rõ là Giô-suê có phải là người được chọn để hoàn thành cuộc hành trình sau khi Môi-se chết hay không. Nhưng Môi-se vẫn trung tín dạy dỗ hết lòng.

Di sản thuộc linh của chúng ta được tạo ra từ ảnh hưởng của chúng ta với những người mà Đức Chúa Trời đưa vào cuộc đời chúng ta. Chúng ta có thể không bao giờ hiểu được trọn vẹn về tầm ảnh hưởng của mình. Lời kêu gọi là hãy đầu tư không vị kỷ chính bản thân chúng ta vào quá trình nhân rộng các môn đồ, và điều này sẽ bắt đầu trong phạm vi ảnh hưởng của chúng ta với một bạn cùng lớp, một sinh viên, hoặc là một người bạn thân. Khi bạn liên lạc với người khác, sự đáp ứng của bạn sẽ quyết định di sản của mình. Liệu họ có hiểu một người say mê theo Đấng Christ hay không? Bạn có hứa sống với đức tin theo cách ảnh hưởng đến thiên quốc nhờ tiếp cận những người chưa được cứu không? Bạn sẽ tạo ra sự khác biệt chứ?

6. Di Sản Thừa Kế Của Bạn Là Năm Bắt Được Ý Nghĩa Hơn Là Dạy Dỗ

Cha tôi là một người ít nói, nhưng mọi người muốn ở gần ông để hiểu (năm bắt) được đam mê của ông. Ông biết về Phúc Âm. Quan trọng hơn là ông sống với Phúc Âm. Môi-se cũng bày tỏ tương tự cho Giô-suê. Ông không bao giờ chệch mục tiêu (Vùng Đất Hứa). Sự tuân lệnh của Môi-se trong việc chuẩn bị cho Giô-suê đứng vào chức vụ trong tương lai giống như sự đầu tư của cha tôi chuẩn bị cho tôi và những người khác bước vào chức vụ.

7. Di Sản Của Bạn Là Mọi Điều Bạn Làm

Truyền Bá Phúc Âm luôn luôn phát triển mạnh khi ở đúng chỗ. Những thành phần thường sử dụng là sự cảm thông, tình yêu thương, sự tuân lệnh và sự hiểu biết là lời kêu gọi truyền bá Phúc Âm không bao giờ bị giới hạn bởi thời gian và không gian. Nó có thể và sẽ xảy ra mọi nơi nếu bạn bắt đầu những cuộc gặp thiêng liêng. Về các cửa hàng bán cà chua, những cửa hàng tạp hóa, sân bóng chày, các nhà hàng, hay là ở gia đình có tang? Cha tôi đã thành công là bởi vì ông thấy những cơ hội ở mọi nơi ông đi. Các Cơ Đốc Nhân không bao giờ được nghỉ ngơi!

8. Di Sản Của Bạn Đáng Đầu Tư Thời Gian Và Công Sức

Tăng số lượng các lãnh đạo rất đáng để đầu tư. Nếu như Môi-se bỏ qua cơ hội để dạy dỗ Giô-suê thì ai sẽ là người dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào Vùng Đất Hứa? Công việc Chúa luôn luôn đáng để đầu tư thời gian và công sức. Điều này vô cùng chính xác khi nói đến công tác truyền bá Phúc Âm. Bạn có nhớ về cặp vợ chồng 70 tuổi đến với Đấng Christ sau tang lễ của cha tôi không? Cho dù ông không còn hiện diện trên thế gian thì đời sống của cha tôi vẫn tiếp tục được tỏa sáng. Nhờ có sự dẫn dắt của cha tôi và mục vụ của ông qua nhiều năm, chúng tôi chỉ đơn giản là thu hoạch những hạt giống yêu thương mà ông đã gieo ra.

Truyền Bá Phúc Âm Là Một Di Sản Bền Vững

Cha tôi đã chết từ năm 2002, và những đứa con của ông cũng như nhiều người khác đang tiếp tục niềm đam mê của ông cho chức vụ. Trong nền kinh tế của Đức Chúa Trời về việc đầu tư vào những linh hồn, tôi tin rằng mọi người mà tôi gây ảnh hưởng vì Đấng Christ là sự phản chiếu từ di sản của cha tôi như một người thầy thông thái. Giống như Giô-suê là người được nhận một di sản đời đời mà ông luôn giữ trong lòng mỗi khi ông đưa ra một quyết định, cũng tương tự như vậy với tôi hay những người khác là những người bị ảnh hưởng bởi cha tôi.

Niềm đam mê của chúng tôi không phải là của riêng chúng tôi. Mà niềm đam mê đó được mượn từ Đức Chúa Trời nhưng lại lộ rõ qua những tấm lòng sẵn sàng của những đầy tớ vâng lời. Chúng ta đang đứng trên đôi vai của những người đã đầu tư cho chúng ta.

- Áp Dụng-

1. Ghi lại 5 đến 10 cái tên của những người mà Đức Chúa Trời đã đưa vào trong cuộc sống của bạn mà với những người đó bạn có thể bắt đầu xây dựng cho mình một di sản đời đời bằng cách đầu tư thời gian và công sức. Hãy cầu nguyện cho những cái tên này mỗi ngày. Theo họ bằng cách tạo ra những cơ hội tiếp cận trong cộng đồng mà ở đó bạn có thể đưa những người này vào danh sách. Dạy dỗ họ cách phục vụ, và thách thức họ bắt đầu xây dựng một di sản thuộc linh bằng cách đầu tư cho người khác.

2. Cố gắng hết sức để nhận ra những người đã đầu tư vào cuộc đời bạn. Xác nhận di sản của họ bằng cách kể lại những lần đặc biệt mà nhờ họ bạn được ban phước. Viết một ghi chú, gọi cuộc điện thoại hay là đến thăm với tư cách cá nhân.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Những điều con đã nghe nơi ta ở trước mặt nhiều người chứng, hãy giao phó cho mấy người trung thành, cũng có tài dạy dỗ kẻ khác.” (II Ti-mô-thê 2:2)

-Trích Dẫn Hay-

Cha tôi đã từng nói với tôi rằng nếu tôi kết bạn mới mỗi tuần, thì khi tôi chết tôi sẽ là người giàu nhất thế gian!

-David Wheeler